

Előfizetési ár helyben
házhoz hordva
vidéken postán küldve

Egyes évre	— K
Fél évre	— K
Negyed évre	50.000 K
Egy hétre	20.000 K
Egyes szám ára	1000 K

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap
A lap szellemi és anyagi részét érintő összes közlemények a szerkesztőség vagy kiadóhiv. címére küldendők
Szerkesztőség és kiadóhivam
V. ker., Böttneru-u. 6/a
Telefonszám: 141.

Meg egyszer a magyar — osztrák kereskedelmi szerződésről.

Vetők az alábbi levelet:

Tekintetes Szerkesztőség! Tekintettel arra, hogy a most megkötött magyar — osztrák kereskedelmi szerződés olyan nagy fontosságú, hogy Kecskeméti lakosságának előidéző, valószínűleg létező, szíveskedjék jelen szerény sorozatnak helyet adni, hogy a szerződéssel előállított új helyzet még más oldalról is megvilágított nyerjen.

Múltkor nyilatkozatomban nem állítottam azt, hogy az osztrák autonóm vámtarifák és a most szerződéssel megállapított vámtarifák között nem lenne nagy különbség.

Nem állítottam azt sem, hogy helytelenül teit a kormány, amikor jelenlegi helyzetében az agrárérdekek javára és az ipar rovására nagy engedményeket teit.

Ezzel szemben — miután állítottam és állítom azt, hogy a most szóbanforgó szerződést egyelőre az eddig érvényben volt ideiglenes szerződés alapján kell nézeitve szint helyesen elbíráit — úgy látom, hogy az agrárérdekek javára nem hozott az új szerződés annyi előnyt, mint amilyen súlyos engedményeket az ipar rovására kellett tenni.

A fentiekből tehát világosan kitűnik, hogy én nem az osztrák autonóm vámtarifákat tekintem mirivadásra és kérdés elbíráításánál, így tehát más eredményekre fogok jutni, mint a cikkíró, mert én az érem másik oldalát nézem.

Sőt azt sem tartom különös sikernek, hogy azok a kedvezmények, amelyekkel Ausztria a szerződés tárgya alatt harmadik államokkal kötendő érvényesíthető mezőgazdasági terményekre biztosítani fog, a magyar mezőgazdasági termékeket Ausztriába való szállításuknál teljes mértékben megilletik, mert az ipari vámtarifáknál Ausztriának újított vámkedvezményeket a löbbi valóitok szerződéses viszonyban levő szre jelentkezett államoknak is meg kell adnunk így jelentkezett pl. már Csehszország is.

Hangsúlyozatlan kijelentem, hogy a ma Európaszerte dúló gazdasági háborúak, — épp úgy, mint a háború elő harci eszközöknek: a védvámoknak — közeiről sem vagyunk híve, de mivel áll a harc, abban mi is kénytelenek vagyunk részt venni, jóllehet sokkal gyengébb fegyverekkel, mint ellenfeleink. Az ártóit! — nem az én a lálmányom, hanem sok neves közgazdászunk állítja — minden egyes kereskedelmi, — vagy tarifaszereződésekénél holt ill, holt ott sikra szit! A közelmúltban a fran-

cia szerződés ötközéit vizsgáljuk, most pedig az osztrákok cikterekét is időit sokat nagyobb előnyöket, mint amilyeneket én adtak. (Amirőlhog volt testvérdállanhoz illik is.)

Az ezen harcban részünkről első vonalban küzdők, Árkóda dr. Barca Erőő fő dm. min. tanácsosai, a leginkábbban küzdöttek érdekelinkért, de el kell ism-nünk, hogy az irányítalmú nagy műveletések miatt csak részben sikerült az önközet.

A hibás kiadó-zöbölésére károsnak tartanám, ha a hátréit jelentés a formájára szerkesztienék meg a most lejött Ötköz: publikálását s azt jelenitenék az ország lakosságának, hogy kedvező időjárás mellett a telerő nyomása elől csapalainkat alkalmassabb állásokba vontuk vissza.

Mert szemint az ország lakossága a frontban küzdöknek sok mindenben lebel segítségre, árkarsák a háboruban is. Hogy erre mas pérdit ne emítsék, az osztrák s elsősorban a »burgenlandi« termékök más is töikremenetelőörök kiabálnak a kény szeritleni akarják »agrárérdekek« megvédésére a kormányt.

Kérdézem, nem segítene nekünk is egy kis ilyen ipari lejjelidők? Nem volna nagyobb sikere országunk első frontban küzdő katonáinak, ha az érdeklépviseletek lejjelidülének, hogy sokkal többet adnunk, mint amennyit kapunk??!

Fogrdja a Tek. Szerkesztőség törlem szives közléséit halts köszönetem.

T. J. J. Tisztelelet
Dr. Szappanos Sándor.

A Városi Múzeum kisipari termet létesít.

A Városi Múzeum 1926 évi megnyitására új teremmel bővül. A tégén virágozó, de ma már vagy teljesen kivészett, vagy fejlődésük során egész-n más formáiban talalható kisiparokat, azoknak készítményeit, eszközeit, szerszámait mutalja be ezutal a múzeum a közönségnek.

E kézmesterek közt szerepel a lakács és gyertyafűző mesterség is, melyeknek bemutatásához azonban a múzeum nem rendelkezik teljes gyűjteménnyel s a meglevő anyag löbb tekintetben kiegészítésre szorult így szükséges volna a múzeumnak a helybeli lakácsipar régebbi kézműmestere, mint asztalterítőre, kenődkere, ördökzöldre és egyéb szálteszerekre, a gyertyafűzőmesterek kézműmestereinek lejjelidüléséit pedig Gyertyaszertedőörök meg szemint »szokott« régebbi, egyszerűbb és díszesebb gyertyákra.

A múzeum vezetésére a tárgyak összegyűjtésénél a város közönségéhez, a fordul s kerü a közönséget, hogy az emillett tárgyakhoz, készítményekhez hasonlókat vétel vagy ajándékképpen ajánljon fel a múzeumnak.

Harmincféle adót fizetnek a gazdák.

Sok panasz és kevés remény.

A gazdálársádlom napról napra súlyos bódó nyelzele édnök foglalkozásai nivalatos lényre önk. A tenyészállatvárák aikal mával az OMGE pénzügyi bizottságra megvitalta a legnagyobb (dó)új) séreimék és öszszefoglalta a gazdák legfontosabb követeléseit.

A gazdák sérelmei az adóztatásnál.

A földadó al-jának 17 százalékos telet emeltse alig elvélhet löb terhet jelent. Így vágtalan a földbírószia néve a jövedelemadó kivétel rendszerre. Kérük a gazdák, hogy adókvételénél ne a hozadékát, hanem a forgami érték legyen irányadó. Különösen sérelmes az ingatlanok becslési kulcsa, mely szerint a földbírók kataszteri lista jövedelmének minden koronája után 50, illetve 40 korona érték megállapítás rindell el. A törvény szerint a kivettl adók együttes öszzege nem haladhatja meg az évi öszsz jövedelmek 75 százalékát, de szren rendezéské gyakorlati végrehajtását a hatóságok teljesen megtildók.

A pénzügyi gazdálkodás des kritikája.

A hangzott el a gazdák sérelmeinek megváltásakor a Gál Gáspár az alábbi súlyos megállapításokat tette. Adórendszerünk mai formájában nem felel meg sem rendeltetésének, sem a változott gazdasági viszonyoknak. Az adminisztráció körül olyan zavarak következtek br, hogy sem az adófizetők, sem pedig az adókvételek nem lehetnek ki magukat. A pénzügyminisztérium olyan drága apparátust foglalkoztat, hogy valódságos tisztviselői légiók állanak szemben az adókvételek közönséggel és ennek a légióknak jórésze nem dolgozik. Emondotta Gál Gáspár azt is, hogy az állam a közmezeitök öszsz számát 300,000 löre teszt. A mult héten csupán az erdszén karbon egyszerre 13 tisztviselői léptettek elő mellősdősos úrrá és vidéki városokban, ahol békében, »öt a háború alatt nem álltak eleven generálit, most valódságos sörögnek a város impaszos katonáitették. De legvéláztíróbb az a tekolás, mely a luxus kiadások terén megy végbe.

A helyzet javulása.

alig remélhető. Az adóügyi sérelmek orvoslása csak fokozatosan történhetik meg, a terméserlékelítés feltétele is lassan fordulnak jobbra. A szőlőgazdálkodás némi reményeket nyújthat, hogy a szőlői a jövedelmek könnyebben exportálhatják. A magyar szőlő »dódy« Ausztriában 40 aranykorona vámtól mentes másként, meg az új szre

Uj- és óbort minden mennyiségben a legmagasabb napi áron vasárolj
MERKUR RT. Belföldi körlet 10. szám, (Katoná József-sétánytel szemben).

